

آیا حضرت عیسی (ع) بعثت پیامبر اسلام (ص) را بشارت داده است؟

خداوند در آیه ۶ سوره صف می‌فرماید: حضرت مسیح (ع) به آمدن رسول اکرم (ص) بشارت داده است و این بشارت‌ها به قدری مفصل بیان شده که خداوند درباره آن در آیات متعددی مثل آیه ۱۴۶ سوره بقره می‌فرماید: «اهل کتاب پیامبر موعود را همچون فرزندان خود می‌شناسند ولی جمعی از آنان، حق را در حالی که از آن آگاهند کتمان می‌کنند».

در آیه ۶ سوره صف می‌خوانیم: «و به یاد آورید هنگامی را که عیسی ابن مریم گفت: ای بنی اسرائیل! من فرستاده خدا به سوی شما هستم در حالی که تصدیق کننده توراتی هستم که قبل از من فرستاده شده و بشارت دهنده به پیامبری که بعد از من می‌آید و نام او احمد است. هنگامی که او (احمد) با معجزات و دلایل روشن سراغ آنان آمد، گفتند: این سحری آشکار است!»

علاوه بر این در آیات متعددی از قرآن مجید، سخن از بشارت تورات (یا تورات وانجیل) نسبت به ظهور پیامبر اسلام (ص) به میان آمده و نشان می‌دهد که به قدری اوصاف و نشانه‌های پیامبر اسلام (ص) در کتب آنها آشکارا بیان شده بود که آن حضرت را با این نشانه‌ها همانند فرزندان خود می‌شناختند.

حتی در تواریخ معروف آمده است که مهاجرت یهود از مناطق شامات و فلسطین به مدینه و استقرار در آن جا، به دلیل بشاراتی بود که درباره ظهور این پیامبر در کتب خود دیده بودند. این موضوع به تشریح در تفسیر نمونه، ذیل آیه ۸۹ سوره بقره آمده است. از آیاتی که اشاره به این موضوع می‌کند آیه ۱۴۶ سوره بقره است «کسانی که کتاب آسمانی به آنان داده ایم، او (پیامبر) را همچون فرزندان خود می‌شناسند؛ ولی جمعی از آنان، حق را در حالی که از آن آگاه هستند کتمان می‌کنند.»

همین معنا در آیه ۲۰ سوره انعام نیز آمده است آن جا که می‌فرماید: «کسانی که کتاب آسمانی به ایشان داده ایم، به خوبی او (پیامبر) را می‌شناسند، همان گونه که فرزندان خود را می‌شناسند!» همچنین آیه ۸۹ سوره بقره که در بالا به آن اشاره شد نیز این معنا آمده است.

همین معنا با صراحت بیشتری در آیه ۱۵۷ سوره اعراف آمده است: «همان کسانی که از فرستاده (خدا)، پیامبر امی (و درس خوانده) پیروی می‌کنند؛ پیامبری که صفاتش را در تورات و انجیلی که به صورت مکتوب نزدشان است، می‌یابند.»

همچنین در تفسیر آیاتی که می‌گوید: قرآن تصدیق کننده کتاب‌های پیشین است نیز یکی از احتمالات، این گفته شده که: منظور از تصدیق کردن کتب پیشین هماهنگی قرآن و صفات پیامبر با نشانه‌هایی است که در کتب انبیای پیشین آمده است.

جایگاه حضرت عیسی (ع) در قرآن

در قرآن نام ۲۵ نفر از پیامبران آمده است. از میان اینان، پیامبر اسلام (ص) با بیشترین اشاره و با قرینه‌های بسیار مورد خطاب واقع شده است؛ اگر چه نام حضرت موسی بیش از همه انبیا برده شده است. در قرآن، نام حضرت مسیح ۲۳ مرتبه با اسم «عیسی»، ۱۱ بار با نام «مسیح» و دو مرتبه با وصف «ابن مریم» آمده است. قرآن با ذکر القابی پر معنی، مقام و شخصیتی متعالی از حضرت عیسی (ع) ارائه کرده است. برخی از این القاب عبارتند از: زکی؛ جَعَلْنِي مُبَارَكًا؛ قَوْلَ الْحَقِّ؛ وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ؛ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ؛ كَلِمَةً ا...؛ رُوحٌ مِنْ ا...؛ رَسُوْلٌ ا... همچنین در آیه ۸۵ سوره انعام وی را در زمره صالحان قرار داده است: وَ زَكَرِيَّا وَ يَحْيٰى وَ عِيسٰى وَ اِلْيَاسَ كُلٌّ مِّنَ الصّٰلِحِيْنَ. این توصیف‌ها نشان از عظمت و بزرگی آن حضرت دارد.

معجزه در گهواره!

اولین اعجاز و کرامات مسیح در همان لحظات اولیه تولد نمایان شد و حضرت در حالی که در گهواره بود خود را عبد و بنده خدا معرفی کرد که از طرف خدا به عنوان پیامبر انتخاب، و به او کتاب (انجیل) داده شده و او را ماهی برکت، تسکین و آرامش قرار داده است. آیات ۲۹ و ۴۰ سوره مریم به این موضوع اختصاص دارد: «مریم به نوزاد اشاره کرد [که از او پرسید] گفتند: چگونه با کودکی که در گهواره است سخن بگوییم. نوزاد [از میان گهواره] گفت: همانا من بنده خدا هستم، به من کتاب عطا کرده و مرا پیامبر قرار داده است»

معجزات حضرت عیسی

حضرت عیسی از جمله پیامبرانی که معجزات متعددی داشت و حتی مردگان را زنده می‌کرد. بعضی از معجزات عیسی (ع) که منابع اسلامی و مسیحی در آن اتفاق نظر دارند، عبارتند از: ۱- شفای بیماران. ۲- معجزه برکت دادن غذا. ۳- راه رفتن روی آب. ۴- زنده کردن مردگان. در میان معجزات عیسی، شفای بیماران به مراتب بیش از دیگر موارد رخ داده است. این معجزه گاه در قالب شفای دیوانگان و گاه به صورت شفای مبتلایان به برص، شفای بیمار زمین‌گیر، مفلوج، کور، کر و لال بوده است. معجزه برکت دادن غذا نیز از معجزات مشهور حضرت عیسی (ع) است.

زنده بودن حضرت عیسی (ع)

بر خلاف باور مسیحیان درباره مصلوب شدن حضرت عیسی (ع)، مسلمانان معتقدند حضرت عیسی زنده است و در قیام حضرت مهدی (عج) ایشان را همراهی می‌کند. از آیات قرآن کریم و احادیث اهل بیت (ع) مشخص می‌شود که حضرت عیسی مسیح (ع) کشته نشده است، بلکه خداوند آن حضرت را به سوی خود بالا برده است. خداوند می‌فرماید: «و حال این که از آیه دیگر معلوم می‌شود که حضرت نمرده و کشته نشده و از بین نرفته است، چنان که می‌فرماید: «یقیناً او را نکشتند، بلکه خدا او را به سوی خود بالا برد.» توفی در قرآن در معنای میراندن و نابود کردن نیست، بلکه به معنای اخذ و گرفتن آمده است. بر این پایه، شخصیت انسان به بدن و جسم انسان نیست، بلکه به نفس و جان اوست، و آن نیز پایدار است و نابودی و فرسودگی ذرات بدن ضرری به بقاء و پایداری نفی نمی‌زند.

زاویه خانه به سوی خود بالا برد. بعد گوید: یهودیان همان شب در طلب عیسی برآمدند.
مردی را که عیسی خبر داده بود که تا پیش از صبح ۱۲ بار به او کافر شود گرفتند. همچنین جوانی را که شیخ عیسی به او القا شده بود کشتند و به دار آویختند. مرد دیگر نیز تا قبل از صبح ۱۲ بار به عیسی (ع) کافر شد (نور الثقلین ۳۴۵/۱، ج ۱۵۴)

من کافر می‌شود. مردی از آنان گفت: یا نبی!... آیا آن کس من هستم؟
سی گفت: آیا در نفس خودت می‌یابی همان کس باشی؟ بعد به آنان
بود: به زودی بعد از من سه فرقه می‌شوید. دو فرقه بر خدا دروغ بسته
جایگاه‌شان آتش است.
رقه‌ای که تابع «شمعون» اند بر خدا راستگویند و جایشان بهشت
یاهد بود. این بگفت و در حالی که همگان او را می‌دیدند خدا او را از